

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. Buteonis pro siccis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

luem cupiunt auerruncare: *χρῆσι μὲν τὰ πρόβατα χρῆσι τὰ δένδρα, τὰς σικκὰς, καὶ τὰ ἄλλα, φημιζόντες, καὶ λέγοντες, ἐὰν τὸ πῶρ ὦν ταύτη τῇ ἡμέρᾳ χατέρλεξέ ποτε τὴν οἰκὸν μὲναι, τὸ δὲ σχῆμα ἔσθλαται τὸ πυρεθὸν ἀλεξάντηριον ἐστὶ τὸσαύτης, καὶ τριαύτης πληγῆς.*
 Ex hoc diamiltosin, siue rubricifnum malorum per amuleta, auerruncationem, tanquam ex tripode pronuncio. Itc nunc. ite Ciceroniani Pflaphonornithes, cum vestra Tullia. Si nondum penitissimam eruditionem meam agnosceitis, exponam vobis quot canes habuerit Polyphemus Cyclops, quæ fuerunt singulorum nomina, quot dentes Hecubæ, quot gradus in Capitolio, quot Romæ aranæ, tempore Heliogabali, quæ mures in Ægypto, sub Sethone, qui primi tulerint Sarabara, vos facias femorales, aut cruales dicitis, Symmachus, Braccas, Aquila, Anaxyridas; Theodorio melius, Sarabella. Sed opinor, leonem ex vngue, doctum virum, etiam tum in rutis cernitis, ad Adonia, & Polyphili hortos venire nihil necesse est. Quin istum igitur nugigerulum genij, & ingenij expertem, Morboniam abire tubemus, vt cochleas suas illic pueris diuendat, & in Doctorum cœtu, quasi Seriphia rana perpetuo obmutelcat: sic cenfeo, Apuleio vostro in omnibus *ὁμοῖον*.

Quid Sarabara.

uem, (vt scitis) & syncerum, adeoque eruditum, vt eius orationes Ciceronianis anteferant scholastici. Interim dum bibit, in conuiuio memoriam, quam natura iam demperat, ebrietas subducit.

Interrogat, quis ille vocaretur, qui in imo recumbebat? Erat autem Cæstius, quem ipse inuitat, & cum sæpè subiectum a Nomenclatore nomē Cæstij excidisset, nouissimè feruus, vt aliqua nota memoriæ eius faceret certiore, interroganti Domino, quis ille esset, qui in imo recumberet? ait, hic est Cæstius, qui patrem tuum negabat literas scisse: dicebat enim vir bonus, quod erat magna libertate; Ciceronem seire tantum garrire. Hic Ciceronis filius afferri protinus flagra iubet, & de Cæstij corio in mensa hospitali satisfacit patri. Rogo vos, quid hoc est, nisi tyrannis est? Senatorem virum flagris cædi ad mensam hospitis, quod ea, quæ de Ciceronis orationibus censeret, ingenuè dixisset. Equis P. C. tam puer inter nos, cui istæ orationes placere possint, anfractus periodorū, verba, & nugæ, arenæ sine calce. loquacitas tam sterilis ingenij, quam plena redūdantis luxuriæ, omnia dixerō, si vnum dixerō. Nihil est M. Tullius præter vocem, cui tamen ita studuit, vt maluerit semper totum mundum turbari, quam vnam ex suis periodis. Hic vos appello, *Fides & Veritas*, quo pristina sæcula? non ita maiores nostri, non ita loquebantur, non hac verbositate terrarum orbem subegerunt: sat agebant benè agere, loqui sobriè, & concisè.

Cæstius Ciceronis consor vapulas.

Acrius inuoluitur in stylam Ciceronis.

BYTEONIS PRO SICCIIS,

Oratio IX.

CAPVT XX.

PAtres Conscripti, quousque hunc Regem feremus? an etiam cupit in stylo, vt in vestro olim imperio dictatorem agere, omnia ad libidinem dicere, & si verbum reprehenderimus, continuò Vatinij erimus, aut Clodij, aut Catilinæ. Quis hæc ferat in libertate natus? Audite rem indignam ab isto, vel per istum, quid ad me attinet? patratam, cuius etiam testis est ille, qui in vestro consilio sedet Seneca, vir cum honore nominandus.

Seneca in conuio. Ciceronis filium Cæstium castigat.

Cicero iunior, huius Marci Tullij filius, Asiam prouinciam obtinebat (clitellæ etiã boni impostæ, vt dixit illius pater, planè non erat eius onus) quanquam habuit ex paterno ingenio singularem impudentiam. Inuitat, vt hæc ad cognam, Cæstium Senatorium, virū gra-

Postquam ista Asiatica loquacitas in urbem inuecta est, cœpimus esse ludi magistri, qui prius eramus Imperatores. Cœpimus seruire, quibus prius dominabamur. Non satis est nos perijisse, nisi & posteritatis oculis imponamus, & in dedecus Romani nominis istas euulgemus ineptias; verum, quid dico, parum est, etiam apud inferos, Ciceronianè loqui cogimur. Cenfeo P. C. cenfeo, vt nullus iam senator fiat, qui Apparatum non habeat, & si verbum minimè Ciceronianum dixerit, vapulet sexcētis plagis. Ita mirè benè res vestræ se habebunt. O nos stупeos homines, qui hæc patimur! O fordida pectora! O turpes auriculas! heu quandiu pueri erimus? Nam si sensum vllum haberemus, non dicam Senatoris, iam enim perdidimus, sed hominis, postremum nobis iste conuiciator insultaret.

M 3

PÆ-